

Møde i Den Internationale Fredskoalition, nr. 65, fredag den 30. august 2024

ikke korrekturlæst

ANASTASIA BATTLE: Velkommen alle sammen. Dette er Den Internationale Fredskoalition; dette er vores 65. møde i træk i løbet af det sidste år. Vi skabte dette forum for at bringe alle medlemmer af fredsbevægelsen sammen, på trods af folks ideologier, på trods af deres sprog og kulturer og forskelle og meninger, men for at skabe ægte fred i verden og bringe hele menneskeheden sammen til denne dialog. Vi vil høre indledende udtalelser fra forskellige talere, forskellige ledere og arrangører fra hele verden, og derefter vil vi have en generel diskussion med alle mødedeltagerne.

Mit navn er Anastasia Battle. Dennis Speed og Dennis Small er mine medværter. Vi starter med Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition. Værsgo at gå i gang, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Lad mig ønske jer alle velkommen. Det emne, jeg vil fokusere på, er ekstremt foruroligende. I husker alle, at de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd gentagne gange har gentaget deres beslutning om, at atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes. Men det er tydeligvis ikke tilfældet, for Ted Postol har lige skrevet en artikel, hvor han kommenterer den debat, der kom ud i offentligheden med en artikel i New York Times den 20. august, hvor de skrev, at præsident Biden allerede i marts skrev under på en ændring af USA's atomare doktrin. Selv om det er en tophemmelig doktrin, der angiveligt ikke findes nogen elektroniske kopier, kun meget få trykte til meget klassificerede personer, taler den ikke desto mindre om, at USA forbereder sig på at udkæmpe

en atomkrig på tre fronter mod Rusland, Kina og Nordkorea. Det, Ted Postol skrev i denne artikel i *Responsible Statecraft*, er, at der slet ikke er tale om en såkaldt »lille modernisering«, men en dramatisk optrapning af kapaciteten til at udkæmpe og vinde en atomkrig med både Kina og Rusland. Men der er absolut intet nyt i det: Det eneste nye er, at det nu er kommet til offentlighedens kendskab. Det giver de russiske og kinesiske ledere intet andet valg end at træffe modforanstaltninger, som yderligere vil øge det allerede faretruende høje beredskab i deres atomare styrker, og det vil tvinge dem til at øge deres planlægning af de værst tænkelige tilfælde og på den måde øge chancen for en atomar reaktion på en falsk advarsel om angreb.

Denne nye »supersikring«, som tilsyneladende er indeholdt i disse bestræbelser, gør det muligt for Trident II-ubådsaffyrede ballistiske missiler at ødelægge russiske og kinesiske ICBM'er i hærkede siloer, før de bliver affyret. Og nøjagtigheden og udbyttet af disse våben er sådan, at de ødelægger de russiske og kinesiske silobaserede ICBM'er, som jeg sagde, før de bliver affyret. USA har 1600 såkaldte W-76 sprænghoveder, og disse supersikringer øger drastisk den dræbende kraft i de sprænghoveder, der leveres af ballistiske missiler. Det ville have store konsekvenser for USA's evne til at føre krig.

Så siger Postol desuden, at også »at vinde« en atomkrig har ingen betydning« for det indlysende resultat, men hele udviklingen af disse programmer »kan kun give mening, hvis deres formål er at udkæmpe og vinde atomkrige.« Det har russerne vidst i lang tid, så de har udviklet det ultimative dommedagsvåben, robotubåden Poseidon, som kan bære 100 megaton sprænghoveder ind i havnene i USA, Europa og østasiatiske byer med en radius på 80 km fra de undersøiske sprængningssteder.

Jeg kan kun opfordre alle til at læse denne artikel af Ted Postol, og jeg ville være meget interesseret i, at han deltog i et af vores næste møder for at uddybe dette, fordi denne idé

– og vi har kæmpet for at forstå dette i lang tid – denne idé om at vinde en atomkrig er kommet ind i den strategiske tænkning. USA har stadig en forebyggende førsteangrebsdoktrin, i modsætning til Rusland, som har den doktrin, at de kun vil bruge atomvåben, hvis Ruslands territoriale integritet er i fare. Men for nylig sagde de, at de måske bliver nødt til at ændre denne doktrin på grund af den seneste udvikling. Kina har udtrykkeligt en doktrin om ikke-førstebrug. Men vi befinder os i et område, hvor mange former for adfærd tydeligvis ikke giver mening, medmindre man tror, at det hele er en forberedelse til at vinde en atomkrig.

Denne doktrin, som blev underskrevet af Biden i marts, har haft betydning for en masse udviklinger siden. For eksempel meddelte den tyske kansler Scholz efter NATO-topmødet, at USA har truffet beslutning om at placere amerikanske mellem- og langdistancemissiler i Tyskland fra 2026. Han sagde, at USA havde truffet den beslutning. Han sagde ikke »vi tog den beslutning«, han sagde, at USA tog den.

Der er en meget interessant kommentar fra Wolfgang Richter, som er en anerkendt militæranalytiker, der også kaster lidt mere lys over det. Han sagde, at der var nogle bilaterale regeringsforhandlinger før NATO-topmødet, men der var ingen diskussion på NATO-topmødet om dette, og der er ingen omtale af det i slutterklæringen fra NATO-topmødet. Desuden var der i modsætning til beslutningerne om NATO's dobbeltbeslutning i 1979 ingen konsultation med de europæiske allierede. I 1979 var der fire andre europæiske lande, som tilsluttede sig sammen med Tyskland. Denne gang er det Tyskland alene. Der var ingen debat i det tyske parlament, ingen debat i den tyske offentlighed. I lyset af det, der nu kommer frem om Bidens underskrivelse af USA's såkaldte nye atomare doktrin, er det det parameter, man skal se beslutningen om at placere disse mellem- og langdistancemissiler i Tyskland ud fra, for det er en del af den. Og alt dette skete uden debat.

Wolfgang Richters artikel siger, at eftersom det påvirker

sikkerhedsinteresserne for alle de små lande i Europa, de allierede, fordi deres sikkerhed vil blive negativt påvirket af det, selvom de absolut ikke havde noget at skulle have sagt i beslutningen, så vil det have en meget nedbrydende effekt på NATO-alliancen og sandsynligvis også på EU. Richter konkluderer – og jeg er helt enig – at dette kræver en påtrængende debat om, hvem der har den afgørende magt til at affyre disse missiler i Tyskland? Er det kun USA? Har Tyskland opgivet nogen form for suverænitet ved at overlade en så vidtrækkende beslutning, som vil påvirke Tysklands eksistens, til USA alene? Det er nødvendigt at få det afklaret. Og Richter opfordrer til en meget bred debat om sikkerhedsdoktrinen i almindelighed. Jeg tror, at i lyset af disse ekstremt foruroligende elementer, ideen om at udkæmpe og vinde en atomkrig, i lyset af den nuværende situation, hvor invasionen af Kursk-regionen i Rusland tydeligvis betyder, at NATO – og det bliver nu krystalklart – denne ukrainske invasion i Kursk-regionen ikke kunne have fundet sted uden total støtte fra USA og NATO, satellit- og anden information, teknologisk støtte. Så vi er allerede på tærsklen, hvis ikke længere, til en fuld begyndelse af en NATO-krig mod Rusland.

Jeg kan kun nævne, at situationen i Mellempøsten fortsat er lige så anspændt. Jeg vil bare gentage, at 20 % af befolkningen i Gaza er i en akut tilstand af sult – det er sandsynligvis 400.000 mennesker. Verden ser på det og griber ikke effektivt ind. Den israelske oppositionsleder Yair Lapid har nu udtalt, at Netanyahu og flere ministre mange måneder før den 7. oktober vidste, at et sådant angreb var på vej med alle de konsekvenser, det måtte have. Og vi har optrapningen af et israelsk angreb på Vestbredden, så den situation er fortsat en absolut krudttønde, som igen kan gå over i en større regional krig og endda videre til en global krig.

Jeg kan kun sige, at vi aldrig har været i så akut fare. Vi har påtrængende brug for på den ene side at opfordre folk til at gå på gaden. Den 1. september er den internationale

fredsdag i Tyskland og andre steder; den 28. september er der demonstration med Scott Ritter og Rage against the War Machine; og den 3. oktober er der landsdækkende demonstrationer i Tyskland. Så det skal absolut opbygges, for vi kan ikke have en situation, hvor den menneskelige art uddør, uden at langt de fleste mennesker ved det.

Derudover mener jeg, at vi absolut er nødt til at have en reel debat om, hvilken sikkerhedsdoktrin der giver mening for os at have. Vi har siden begyndelsen af den særlige militæroperation arbejdet for at løfte og flytte situationen til et helt nyt paradigme ved at have en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle verdens landes interesser. Jeg tror, at den idé er mere påtrængende end nogensinde før. Det var det, jeg ville sige.

Under diskussionen:

ZEPP-LAROUICHE: Først og fremmest er der valg i de to østtyske delstater [Thüringen og Sachsen] allerede på søndag [1. september]. Jeg forventer, at det bliver et jordskælv, som også vil få indflydelse på den nationale politik i Tyskland. Jeg tror, at denne beslutning om at acceptere USA's ordre om at placere disse våben i Tyskland igen er den *tyske Sonderweg*, og jeg ved, Ray, at du taler *tysk*. Det er denne »Tysklands særlige vej«, som bekymrede hele verden allerede i tiden op til nazi-diktaturet. Jeg mener igen, at når Tyskland gør noget unilateralt, er det ikke suverænt – det er at give suveræniteten til USA. Så jeg tror, at *deutscher Sonderweg* er et problem igen.

Jeg vil bare gerne gentage, at grunden til, at vi forsøger at samle den Internationale Fredskoalition og få den til at udvide sig, er, at målet er at inkludere alle fredsgupper internationalt i én stærk bevægelse: For jeg tror, vi er nødt til at være som en laserstråle og fokusere vores kræfter, så de er stærke nok til at besejre denne fare. Så folkeoplysning er én ting, men det andet vigtige punkt er, at vi ønsker at

fokusere på løsninger. At øge den offentlige bevidsthed er kun det første skridt; det næste skridt er, at vi skal komme med forslag, der kan afhjælpe problemet. Og der vil jeg med eftertryk sige til hr. R, før han går, at på grund af den ekstremt farlige situation i Mellemøsten er vi nødt til at finde måder at lægge oase-planen på bordet på. Vi har haft flere konferencer om den med diplomatisk deltagelse; ambassadører fra Palæstina, fra andre lande. Jeg tror virkelig, at vi er nødt til at lægge denne idé om, at der er en helt anden verden, der er mulig, hvis vi lægger økonomisk udvikling baseret på udvikling af nye ferskvandskilder for hele regionen fra Indien til Middelhavet, fra Kaukasus til Golfen, på bordet. Og jeg vil virkelig sige, at dette er mere påtrængende end nogensinde før, for når man først lægger dette forslag på bordet med deltagelse af folk fra regionen – palæstinenserne er der allerede. Måske kan vi finde folk fra Israel, som vil støtte dette forslag, finde regeringer fra Golfstaterne, fra andre lande i Sydvestasien. For jeg tror, vi er nødt til at indgyde håb.

Diesen har sagt, for jeg tror, at den egentlige årsag til, at krisen er accelereret – den egentlige årsag er naturligvis Vestens hybris, som er arrogant overbevist om, at de vandt den kolde krig. Det advarede Johannes Paul II allerede imod i 1989-90, hvor han sagde, at der findes onde strukturer i Øst og Vest, og hvis du ikke tror på det, så se på udviklingslandenes tilstand. Så ved du, at syndens strukturer findes i Vesten. I 1990 kom jeg med en prognose om, at hvis vi tvinger den russiske økonomi til at indføre den neoliberale model – hvilket skete med Jeltsin-regimet – så vil vi se et økonomisk kollaps, der er meget, meget større end selv Sovjetunionens kollaps i fremtiden. Ikke alene blev Rusland tvunget til at indføre den neoliberale model med chokterapi og en frygtelig reduktion af den industrielle kapacitet, men de forsøgte også at påtvinge hele det Globale Syd denne model, den såkaldte »historiens afslutning«, som Fukuyama talte om.

Mod det har du nu et tilbageslag, som tager form af landene i det Globale Syd, som er blevet den Globale Majoritet gennem længere tid, at de ønsker at opbygge deres eget økonomiske system. Jeg er helt overbevist om, at vi må få det Globale Syds stemme til at lyde højere, også med hensyn til faren for krig, fordi atomkrig også ville eliminere deres eksistens. Men jeg tror også, at vi er nødt til at overbevise folk i Vesten – i USA, i Europa – om at gå sammen med det Globale Syd om et nyt økonomisk system. Et win-win-samarbejde, som naturligvis ville betyde, at især USA ville acceptere, at den unipolære verden ikke kan genvindes, for den er allerede væk: Men den eneste måde, jeg tror, vi kan komme ud af denne fare på, er det nye paradigme, den nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur med stor vægt på udvikling, for kun hvis vi designer et nyt system, som overvinder faren for et blow-out af det finansielle system, og skaber et nyt system, kan vi fjerne krigsfaren. I det perspektiv passer Oase-planen fuldstændig ind, fordi vi taler om det udvidede Bælte- og Vej-Initiativ til Sydvestasien. Så løsningen er så let med hensyn til den faktiske gennemførlighed: Det eneste, vi skal mobilisere, er den politiske vilje til at gennemføre den i tide.

ZEPP-LAROCHE: Igen kort: Jeg tror, at dette nye system allerede er ved at blive skabt: Det er BRIKS, BRIKS+, det er genoplivningen af den Alliancefrie Bevægelse, som eftertrykkeligt startede i Bandung i 1955. Der er en ny Bandung-ånd, som inspirerer landene i det Globale Syd til at gøre op med 500 års kolonialisme og opbygge et nyt system. Det er ikke så let, for vi har set det på en negativ måde, da euroen blev pålagt europæiske nationer, der forsøgte at slippe af med den suverænitet, der var tilbage, og man skal være forsigtig. Når man samler lande med forskellige niveauer af økonomisk udvikling – nogle er mere landbrugsprægede, andre er mere industrielle – skal man være meget videnskabelig, når man fjerner overgangene derimellem. Det nye system omkring BRIKS og nu omkring den nye reservevaluta, en ny udviklingsbank, med den nye udviklingsbank i Shanghai, som Lula sagde ville blive

det Globale Syds store bank, alt dette er ved at ske. Og jeg forventer, at et stort skridt fremad vil blive set af hele verden på det kommende BRIKS-topmøde i Kazan i oktober, hvor nye medlemmer vil slutte sig til BRIKS. Men også andre organisationer som Shanghai Cooperation Organization, ASEAN, Den Eurasiske Økonomiske Union, Mercosur, Den Afrikanske Union – der er forskellige former for, hvordan dette nye system allerede er ved at blive opbygget. Det involverer 85 % af menneskearten, så det Globale Syd er allerede langt hen ad vejen den Globale Majoritet. Derfor tror jeg virkelig, at den eneste realistiske måde at opbygge dette nye system på er at få flere og flere mennesker – enkeltpersoner, institutioner – i europæiske nationer, i USA og andre steder til at opgive tanken om konfrontation og erstatte den med samarbejde med denne nye fremvoksende orden.

Det er grundlæggende i Europas interesse. Der er mange mennesker lige nu, som er helt ude af den på grund af migrantspørgsmålet, også i USA. Men hvis man kunne blive enige om, at det Globale Nord eller det kollektive Vesten skal hjælpe disse lande med at opbygge 2, 3 eller endda 4 milliarder nye produktive jobs, ville migrantspørgsmålet være løst! Folk ville blive hjemme og forsøge at opbygge deres eget land, og jeg tror, at den egeninteresse er noget, vi skal formidle til industrien, til fagforeningerne og til befolkningen som helhed. Pave Frans er lige kommet med et indlæg: Han sagde, at det er en meget alvorlig synd at skubbe migranter tilbage. Så de kristne blandt jer og vores seere bør lytte til det, for jeg tror ikke, at man løser problemet ved enten at skabe frygtelige dødsfælder ved de mexicansk-amerikanske grænser eller ved at gøre Middelhavet til en massegrav for folk fra Afrika og Sydvestasien osv.

Jeg tror, vi er nødt til at sætte mine ti principper på dagsordenen for alvor, for det er et meget gennemtænkt forslag til, hvordan vi kan katapultere verden ind i en løsningsorientering og samarbejde med denne nye orden i stedet

for at forsøge at undertrykke den.

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, at vi virkelig er nødt til at koncentrere os om løsningerne. Det ville være meget nemt at afhjælpe alle disse ting, hvis den politiske vilje kan mobiliseres. Jeg tror, at en stor del af den forvirring, der opstår, skyldes, at folk generelt er ekstremt pessimistiske. Tyskland er blevet – igen må jeg sige – et land, hvor pessimismen i det mindste i den vestlige del er meget, meget dominerende, og folk føler sig magtesløse: De føler, at de ikke kan gøre noget ved det.

Så jeg vil gerne lægge vægt på disse ti principper, ikke fordi jeg mener, at de er det sidste ord om emnet, men jeg skrev dem i november 2022 til en konference, som stof til eftertanke. For jeg tror, at hvis folk meget tydeligt kunne se, hvor let det ville være at komme ud af denne krise, så ville de opføre sig mere handlekraftigt, mere magtfuldt og kræve forandring. Så jeg tror, at det er meget vigtigt.

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, man skal se forsøget på at kontrollere fortællingen i sammenhæng med førkrigssituationen: Det er som et førkrigsforsøg på at undertrykke alle afvigende synspunkter. Jeg tror, det er et tegn på, hvor tæt vi er på krig: For i den umiddelbare efterkrigstid efter Anden Verdenskrig så briterne på Goebbels og hans evne til at kontrollere opinionen, og de besluttede, at de var nødt til at udkonkurrere Goebbels. Og jeg tror, at de skal gøre et ret godt stykke arbejde, for jeg tror, at Goebbels ville vende sig i sin grav og være bleg af misundelse, hvis han så, hvordan denne kontrol af NATO-fortællingen faktisk fungerer.

Der er ikke noget kort svar. En af grundene til, at der er så stor modvilje mod Kina og 5G og deres kontrol med disse nye teknologier – de arbejder nu på G6 – er, at ikke alle sociale medier er under kontrol, og selve eksistensen af den kinesiske kapacitet er en torn i øjet på dem, der forsøger at kontrollere NATO's fortælling.

Jeg kan kun sige, at vi er nødt til at få flere mennesker til at have modet til at danne deres egen mening. Jeg ved, at det er meget sværere at få folk til at tænke selv end at få dem til at acceptere en fælles linje. Det er meget nemmere, fordi man kan sætte ind på meget mere etablerede følsomme punkter og den slags. Men jeg mener personligt, at der ikke er nogen genvej til at få en humanistisk renaissance. At få folk til at tænke igen, at se på de store hjerner i hele den universelle historie, fra Konfucius til Platon til Cusanus, Leibniz, Dante – jeg kunne lave en meget lang liste. Men jeg tror, vi er nødt til at få folk til at læse igen, til at tænke igen og danne deres egen mening: Det er der ingen genvej til.

Afsluttende bemærkninger

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er forsigtigt og venligt uenig i det, som den forrige taler Larry sagde, nemlig at mennesket kun kan lære af sanserne. Jeg tror, det er den helt grundlæggende konflikt mellem den engelske empirisme og oplysningstiden med Locke, Hobbes og hele den tankegang og den platoniske tradition: Hvis mennesket ikke var i stand til at få ideer, ideer, der giver kaos en struktur, forudse udviklingen ved at lave den rigtige analyse og prognose og komme med løsninger på forhånd, ville vi være i en forfærdelig tilstand og dømt til at gentage og gentage vores fejltagelser for evigt.

Jeg tror, at hvis man har en god plan – Schiller sagde i *The Fall of the Netherlands* i indledningen, at hvis folk forener sig om en god plan, kan de bøje selv tyrannens værste arm, hvis de arbejder sammen om at gennemføre den plan. Jeg tror på sidstnævnte teori. Den Westfalske Fred – som jeg i øvrigt er enig i – startede med, at folk indså, at hvis de ville fortsætte kampene, ville der ikke være nogen overlevende tilbage. Men de kom op med principper på det højeste niveau af menneskelighed: Nemlig ideen om, at fred kun er mulig, hvis man respekterer den andens interesser, og at man for fredens skyld er nødt til at tilgive alle forbrydelser begået af den ene eller den anden part og erstatte hævn og had med

kærlighed. Det var begyndelsen på international lov.

Så jeg vil helt klart sige, at vi bør være mere optimistiske med hensyn til menneskets evne til at være kreativ og formulere ideer, som er løsninger. Derfor tror jeg, at det, der sker i Kazan [på BRIKS-topmødet], kun er en del af, vil jeg sige, en tendens i universet til at skabe orden ud af kaos. Vi er nødt til at være de bevidste instrumenter i den universets lov ved at sikre, at det fører til den nødvendige, retfærdige økonomiske verdensorden. Så jeg håber ikke, du har noget imod det, Larry, men jeg var nødt til at sige det, fordi det er et meget grundlæggende spørgsmål. Men jeg synes, vi er glade for dialog.

Jeg er helt enig i, at vi er nødt til at gå på gaden med massedemonstrationer fra nu af og indtil denne krigsfare er overstået. Jeg tror, vi er nødt til at ruske op i de mennesker, der stadig går i søvne. Men vi bør også have et optimistisk syn på, at mennesket er i stand til at tænke fornuftigt.